

॥ ॐ ॥

:: नव्य स्तवन. ::

रचनारः—

शांत मुरती पन्यास श्री चतुरत्रिजयजी महाराजना
शिष्य, मुनि दर्शनविजय.

प्रसिद्ध करनार,

शा. चंद्रभागु रतुचंद, दुगाळ

(नाथपुत्राणा)

मंथल १६८५,

प्रत १०००

[वीर मंथल १६५५]

लेट तरीडे.

“लक्ष्मी प्रिन्टींग” प्रेसमां शा. मणीलाल उगरचंदे
बाप्युं. काठपुर टंकशाल-अमदाबाद.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કાંપીરાબિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૨૪૩ નર્ગલિક

પુસ્તકનું નામ નાટ્ય ૨-તવન

વિષય ૫૩૪: ૪૧૭

नव्य स्तवन

॥ मङ्गलाचरणम् ॥

(तेरी गलीमे आया, इति रागेन गीयते)

श्रेयः श्रियां निकेतन ? नरदेवपुज्य शालिन् ? सर्वज्ञ
नाथ भुवने, जय देव विश्व स्वामिन् ? ॥१॥ आधार भो ?
त्रिजगतां, शिवदारसंग कामिन् ? अतिशायि सर्वसंपत् ? जय
देव विश्वस्वामिन् ? ॥२॥ कामामयार्तिहरणे, धन्वन्तरे हि
नामिन् ? श्रीवीतराग ज्ञानिन् ? जयदेव विश्व स्वामिन् ? ॥३॥
भविष्यद्बोध तरणे ? कृतशर्म भव्य प्राणिन् ? संपूर्ण पुण्य
बसते ? जय देव विश्वस्वामिन् ? ॥४॥ हतरागद्वेषवैरिन् ?
जितपञ्चकरणवाजिन् ? धुत मोहमल्ल राजिन् ? जय देव विश्व-
स्वामिन् ॥५॥ देवेन्द्रवंश दानिन् ? चित्तेष्ट्वाल्पशाखिन् ?
भवनीरतीरगामिन् ? जय देव विश्व स्वामिन् ? ॥६॥ परमेश
हे मुनीश्वर ? योगीश धीर ज्ञानिन् ? ज्योतिः स्वरूप भगवन् ,
जय देव विश्वस्वामिन् ? ॥७॥ गुणरत्नवृन्द जलधे ? संपन्नि-

(२)

धान धामिन् ? जगतात मोक्षगामिन् ? जयदेव विश्वस्वामिन् ? ॥८॥ दर्शन विशुद्धि कारिन् गुणपुष्पदान मालिन् ? भो संयमीश राजन् ? जय देव विश्वस्वामिन् ! ॥९॥

श्री रुषभदेव भगवाननुं स्तवन्

(अजित जिणंदशु प्रीतडो. ए देशी)

प्रथम प्रभुनापद पूजिये, जेना गुण छे हो रवि करता अपूर्व; रवि अंधारुं बहारनुं, हरनारो हो उगे निशदिन पूर्व. प्रथम० ॥१॥ अंतर तिमिर निवारवा, समरथ प्रभु हो, छे नित त्रण काल; उदय वहे अविचलपणे, नवि थाय हो जेनो अस्त कोइ काल. प्रथम० ॥२॥ कुवलयने जे आनंद दे बलि कौशिक हो; जेने हरखे जोय, चतुर चकोरना चित्तमां; चतुराई हो रेडे हरखित होय. प्रथम० ॥३॥ भीति नथी जेने राहुनी बलि वादल हो नावे एके पास, लागे शराप न कोइनुं; निज-गुणमां हो रहे करता विलास. ॥४॥ तपथी तपावे न प्राणिने, रहे करता हो संतापनो शोष; शांत सुधारस जे झरे, बली करे छे हो संवरनो पोष प्रथम० ॥५॥ क्रूर स्वभाव न जेहमां, साम्य भावे हो जे रहे छे पवित्र; शुक्रथी राखे प्रीतडी, दोषाकरनो

(३)

हो नथी जे बली मित्र. प्रथम० ॥६॥ महान प्रभाव छे जेहनूं,
सुखकारि हो मूरजथी विशेषः बालक चतुर विजय तणो,
चंदे दर्शन हो ते विभुने हमेश. प्रथम० ॥७॥

श्री अजित नाथ भगवाननुं स्तवन

(रूषभ जिनेश्वर प्रीतम माहरो रे, प देशी)

अजित जिनेश्वर साहेब सांभलोरे, अरज सेवकनी एक;
अंतर अरीथी आप अजीत छोरे, हुं तेथी जित छुं छेक.
अ० ॥१॥ मोहना मदने उतार्यो छे तमेरे, मदथी बेरायो हुं
पूर्णः मिथ्यात्व पाटो चीरी फेंकीयोरे, तेथी छवायो छुं सं-
पूर्ण. अ० ॥२॥ तुज दर्शनमां विघन नडे घणुरे, कोइ न मोडन
हार, ते अंतराय निवारे तुम तणीरे, करुणा अपरंपार. अ०
॥३॥ तुज दर्शननी छे चाहना घणीरे, सेवकने हरनीश; प्रेमथी
जो प्रगटे भक्ती मुदारे, तो मले झट जगदीश. अ० ॥४॥
क्षपकनि श्रेणि उपर चडता थकारे आवे भवनो अंत; दर्शन
अजित प्रभुनु पामियेरे, बलि लहिये सौख्य अनंत. ॥५॥

श्री अजित जिननु स्तवन

(रुषभ जिनेश्वर प्रीतम माहरे।रे)

अजित प्रभुजी चन्द्र अपूर्व छोरे, चन्द्रथी चडता छो आप;
 चन्द्र तो क्षणक्षण चूके मार्गनेरे आपे कर्यो स्थिर माग.
 अ० ॥१॥ दूधथी धोली कला छे आपनीरे, गणता न आवे
 पार; अनंत कालथी जेह अखंड छे रे, पामे न कादिये विकार.
 अ० ॥२॥ तमने निहाली राहु सौम्य बने रे, दाबे न द्योत
 लुगार, उदय तमारो छे वली शास्वतो रे, अस्त न थाये कोइ
 बार; अ० ॥३॥ परम प्रतापे आपे प्राणीनीरे, जडतानो कीधो
 नाश; सौम्य स्वभावे दीधो स्नेहथीरे, कमला करमां उल्लास.
 अ० ॥४॥ दोषासक्त नथी तुज आत्मार, वली छे कलंकथी
 रहित, प्रबोध बुधने बहु दीधो तमेरे, पूर्ण धरी चित्त हीत,
 अ० ॥५॥ चतुरविजयनो दर्शन इम भणेरे तुज महिमा छे
 अतुल्य; छाया तमारी सेवकने सदारे करीदे छे निज
 तुल्य. अ० ॥६॥

(५)

श्री संभव नाथनु स्तवन

(प्रथम जिनेश्वर प्रणमिये ए देशी)

संभव स्वामीने सेविये जे शिव सुख दे अगाध, निरमल
चित्तथी पापनी माफी जो मांगीये; माफ करे अपराध. सं०॥१॥
सुंदर इन्द्रनी उपमा ओपे जेने श्रीकार, महान अनंत पद
मांहे रहे नित म्हालता; न करे बीजे प्रचार. सं०॥२॥ मुक्ती
शचीना जे कंत छे जयंतना प्रतिपाल, सेवे विबुध सुर पाय
सदा जेहना मली; पूजे बली त्रण काल,॥३॥ ज्ञान विमानमां
वेसिने निरखे विश्व स्वरूप, बली जे विवेकना वज्रथी विघनना
हुंगरा, छेदिने पाडे कूप; सं०॥४॥ रूप अनूप वपुतणु जोता
आवे आनंद, चतुरनो बाल कहे भवि पूजो प्रेमथी; जिनेन्द्रना
पद अरविंद. सं॥५॥

श्री अभिनंदनस्वामीनुं स्तवन

(बालपणे आपण सस्नेही, रमता नवनव वेशे)

सुरनर भूपथी सेवित स्वामी मुक्ती पुरीना वासी, निज
षट खंड जे आराधी बेठा, पूरण कीधी आशी, ओ भविया
अभिनंदन चक्रीने पूजो ॥१॥ चारित्र चक्र रतन लइ करमां,

(६)

सेना सजाइ सारी, समता असिने हसि कसी बांधी, गुण गज
करी अस्वारी. ओ० ॥२॥ मद अरीना मदने खंडनारो, दमन
रूपी दंड लीधो, सम्यक्त सेनापतिने जोडे, मोढा आगल कीधो.
ओभविया ॥३॥ मोह महीशना राज्यनी उपर, कीधी चडती
चडाइ, रागने द्वेष प्रबल योद्धाने, मार्यो करीने लडाइ. ओ०
॥४॥ संतोष पुल वार्धिकथी बंधाव्यो तृष्णा नदीने उलंघ्या
लेश्या गुफाने उघाडी आगाडी, मोह म्लेच्छने बांध्या ओ०
॥५॥ ज्ञान मणीना प्रतापे कीधुं, अजवालुं घटघटमां, दर्शन
कहे प्रभु चक्रवरती, गादी बेठा झटपटमां. ओ० ॥६॥

श्री सुमती नाथनुं स्तवन

(जगजीवन जगबालहो मरुदेवीना नंदलालरे)

सुमती जिणंद मुज दिल वस्या, नारायण जिम लोक
लालरे; उपमा वासु देवनी, देता टले छे शोक लालरे. सु० ॥१॥
त्रिपदी पामी ज्ञानथी, त्रिभुवनमां थया व्याप्त लालरे; अनंत पदमां
महालता, मुनिजनमां जे आप्त लालरे सु० ॥२॥ सारंग धर्मना
अधिपति, विरती कौमुदीना इश लालरे; मदन रूपी मुरने
मारवा, सज्ज रहे छे निशदिश लालरे. ॥३॥ परम सुदर्शन

(७)

चक्रथी, करे वश.विषय विशेष लालरे; मरण जरासंग मारीने,
जइ बस्या जे निज देश लालरे. सु०॥४॥ आतम लक्ष्मीना पति,
पुरुषमो उत्तम जेह लालरे; दर्शन कहे भव दुःख हरे, प्रभु
पुरुषोत्तम तेह लालरे. सु० ॥५॥

श्री पद्मप्रभुनुं स्तवन

माता मरुदेवीना नंद प देशी

पूजो पद्म प्रभु भगवान सुरगिरिनीजिम स्थिरछे अविचल
माया जेनीजी, महान क्षमाधर स्थिरताना घर भुभृतमां
सरदार, उंचा गोत्रतणा जे स्वामी, नमिये वार हजार. पूजो
पद्म० ॥१॥ प्रदक्षिणा दे छे सुरराजा हरनिश वारंवार, विविध
महीधर चरण वसे छे करवा सफल अवतार. पूजो० ॥२॥
जेना आनंद नंदन वनमां सुरवृन्द लहे आनंद, अन्य सकल
प्रतिबंध तजीने पूजे पद अरविंद. पूजो० ॥३॥ प्रशम स्वरूपी
कल्प तरुनी भूमी सरल विशाल, शांत सुधारस वावनी अवनी,
संवेग भद्रशाल. पूजो०॥४॥ पांच वरणा छे ज्ञानमणी ज्यां, बली
कल्याणनी खाण; छाया दर्शनने सुख आपे, सेवा करे
कल्याण. पूजो० ॥५॥

(૮)

શ્રી સુપાર્શ્વ નાથ ભગવાનનું સ્તવન

(પ્રિતલઢી વંધાળીરે અજિતજિણંદશું ણ દેશી)

મહારે મનસાચારે તે મહાદેવ છેરે, નામ સુપારસનાથ
મહાસુખ દાય જો, હૃદયમાં ધ્યાવુંરે તે મોલાનાથનેરે, ગાવું
શુણગણ જ્ઞાન ઘંટડી વજાય જો. મહા૦ ॥૧॥ સુખ કરનારારે
શંકર છે સ્વરારે, દેવમાં મોટા તેથી કહું મહાદેવ જો, વલી
મહાઈશ્વરરે તેથી મહેશ્વરુ, નિશદિન સારું પ્રેમથી સારી સેવ જો,
મ૦ ॥૨॥ સહજ સમાધિ હિમાચલ ઉપર જે વસે, સમતા શાંતી ગંગા
ગોરી સાથજો; ધ્યાન ચક્ષુનીરે અગનીની અંદરે, મદનના મદને
બાલે પકડીને હાથ જો. મ૦ ॥૩॥ ચક્રીને વલિરાજા સેવે શરીરને;
અતુલ વિભૂતી દિશે છે કોઈ ભાત જો; ધર્મવૃષમ નવ છોડે જેના
સંગને, ત્રિભુવન સ્વામી ગણપતિના છે તાત જો. મ૦ ॥૪॥ ભવતળી
માલારે જેહના શરાપથી, કરમાઈને પડી ગઈનીચે આપ જો; વે
શિવ શંભુરે જિનવર ઇશને, નમતાં નાશે દર્શનના સવિ
પાપ જો. મહારે૦ ॥૫॥

(९)

श्री चन्द्रप्रभुनुं स्तवन

(संभव जिनवर वीनंती अवधारो गुण ज्ञातारे)

चन्द्र प्रभु जिनचन्द्रमा, ब्रह्मा स्वरूप विख्यातारे, धर्म
विधीना विधानथी जगमां कहवाये वीधातारे. चन्द्रप्रभु० ॥१॥
समवसरणनी भूमीमां, देशना चौमुखे दीधीरे; तेथी चतुर्मुख
नामनी, पदवी अनोपम लीधीरे. चन्द्र प्रभु० ॥२॥ संसार
कृष्णनी नाभीमां, कमलथी जन्म धरीनेरे; संभोग जड पंक
छोडीने, निरलेप बेठा चडीनेरे. चन्द्र प्रभु० ॥३॥ सरस्वतीने
उपजावीने, जगमां कर्घो उपकाररे; अजपितामह ने प्रजापती,
नाम वहे छे उदाररे. चन्द्र प्रभु० ॥४॥ जगत अनंतात्मा कहे,
ज्ञान स्वरूपे समजीरे सृष्टा कहवाय छे विश्वमां, तीर्थनी सृष्टी
सरजीरे. चन्द्र प्रभु० ॥५॥ ब्रह्मसुधामां लीन छे, जिनवर
ब्रह्मा ते जाणोरे; चतुर विजय पन्यासनो दर्शन कहे चित
आणोरे. चन्द्र प्रभु० ॥६॥

श्री सुविधी नाथनुं स्तवन

(अभिनंदन जिन दर्शन तरशीये ए देशो)

सुविधी नाथे परम कृपा करी, सकल थइ अभिलाषेरे,

जलघर पेरेरे दइने देशना, लाव्या दिलमां उल्लासरे,
 सुविधी नाथेरे परम किरपाकरी, ए आंकणी. ॥१॥
 पातक रूपीरे रज उडती मटी, बही वैराग्यनी धाररे, निवृत थइ
 गइ गरमी कषायनी; उपशम रसनो प्रचाररे. ॥२॥ रीस
 जवासेरे बलीने भस्म थयो, नजरे न आवे लगार; प्रशम
 क्यारीरे खीली माहरी, सुमनस खीलया अपार. ॥३॥ नाचे
 रंगेरे मनहुं मोरलुं, चातक चितने उमंग; मन्मथ अष्टापद
 सुणी गर्जना. शिर फोडी हुवो अनंग. ॥४॥ रसथो भीनोरे
 अशय माहरो, फलियो आत्म आराम; कारज सीधारे सघला
 दासना, प्रभुदर्शनथी उदाम. ॥५॥

श्री शीतल नाथ भगवाननुं स्तवन

(दीटी हो प्रभु दीटी जगगुरु तुज प देशी)

जोइ हो प्रभु जोइ तमारी आज, नयने हो प्रभु नयने
 बहु गंभीरताजी; सागर हो विभु सागर मन जडभाव, राखे
 हो विभु राखे तजीने धीरताजी ॥१॥ इर्षा हो विभु इर्षा
 आणीचित्त, तेथी हो विभु तेथी थयो खारो धणोजी: उत्तम हो
 विभु उत्तम तारी पास, रतनो हो विभु रतनो जोइ कइ गणाजी.

॥૨॥માનું હો વિશ્વ માનું ધરીને સ્વેદ,વર્ષાલે હો વિશ્વ વર્ષા લે
 થાયે દુરમળોજી,નિરમલ હો વિશ્વ નિરમલ ઉપશમ રસ,દેસી હો
 વિશ્વ દેસી તુજ સોહામળોજી॥૩॥માનુંહો વિશ્વ માનું અંતરમાંહ,
 વઢવા હો વિશ્વ વઢવાનલથી વલે ઘળોજી; મુખમાં હો વિશ્વ
 મુખમાં સુધા ભરપૂર, તારી હો વિશ્વ તારી પેસીને વલીજી.
 ॥૪॥ઉરમાં હો વિશ્વ ઉરમાં ભર્યો છે જરૂર.જેરજ હો વિશ્વ જેર
 અદેસાઈ કલીજી; સાગર હો વિશ્વ સાગરથી છે અધીક,તારા હો
 વિશ્વ તારા ગુણગણ અતિ ધણાજી. ॥૫॥ દર્શન હો વિશ્વ દર્શન
 ગાયે રોજ,ઙ્ગવિધ હો વિશ્વ ઙ્ગવિધ ગુણ શીતલ તળાજી.॥૬॥

શ્રી શ્રેયાંસ નાથનું સ્તવન

(સુમતિનાથ ગુણશું મીલીજી પ દેશી)

ધન દિન મહારે આજનોજી, મલીયા છે નાથ શ્રેયાંસ;
 વિષ્ણુનૃપ કુલ કમલમાંજી, શુકલ પક્ષી મહા દંસ: સૌ પૂજો
 એહના ચરણ સરોજ વિશાલ, ॥૧॥ ક્ષીર નીર જ્યું સાથ મલેલા,
 જીવને કરમ અં દોય, વિવેક રૂપો ચાંચથીજી, જુદા જુદા
 કરે છે જોય. સૌં ॥૨॥ બ્રાહ્મતર છે નિરમલાજી દોષ ન
 દીશે લગાર; ક્ષીલે મન માનસ વિષેજી, કરે મુક્તાફલથી

(१२)

प्यार. सौ० ॥३॥ मंगलरूप देदार छेजी, निरखता जाये छे
पाप, मुक्तादाम गले धरेजी, शोभा छे जेनी अमाप, सौ० ॥४॥
हिंसाथी दूरे रहेजी, प्राणीना छे प्रतिपाल; एवा जिनवर
हंसनेजी, दर्शन वंदे त्रण काल. सौ० ॥५॥

श्री वासुपुज्य भगवाननुं स्तवन

(श्रीवासुपास जिनवंदीये सुख संपत्तिने हेत ललना)

श्रीवासुपुज्य जिन पूजिये, सुरमणी सम जेनुं नाम ललना;
दारिद्र्यनो चूरो करे, पूरे छे काम तमाम ललना. श्रीवासु०
॥१॥ दिशे छे अलोकिक विमलता, मल न मले ज्यां लगार
ललना; विमल बनावे सेवक भणी, दिलने वनावे उदार ललना.
श्री वासु० ॥२॥ लघुमां गुरुकिम रद्दीशके ? शंका रहे ए उचित
ललना; पण जिननाम चिंतामणी, गुरु छतां रहे लघु चीत
ललना. श्रीवासु० ॥३॥ पूज्याविणा आपे इष्टने, स्मरण मात्रथी
रोज ललना; आवे न नीचना हाथमां, जाणे न जंगली रोझ
ललना. श्री वासु० ॥४॥ जिनरत्न चिंता रत्नथी, चिंता टले छे
दूर ललना, दर्शन चिंता चूरवा, आवे छे प्रभुनी हजूर,
ललना. श्री वासु० ॥५॥

श्री विमल नाथनुं स्तवन

(श्री सुपास जिनराज तुं त्रिभुवन शिरताज, प देशी)

विमल प्रभुजीना पाय, पारसमणी ज्युं सुहाय; आज हो
आवुंरे प्रभु सेववा तारा चरणनेजी. ॥१॥ मुज आत्मा छे लोह,
तेनो करीने विछोह; आजहो शुद्ध ते बनावी आपो सुवर्णनेजी
॥२॥ सरस सुवालुं देखाय, करकषता न जणाय; आज हो
रंजेरे उमंगे अढारे वर्णनेजी. ॥३॥ पद पारसपाषाण सौनुं
करे छे कल्याण, आज हो सुणतारे करे छे पावन कर्णनेजी.
॥४॥ मणी करे हेम अमुल्य चरणतो करे निज तुल्य; आज हो
एजरे विशेष कहु दर्शनेजी. ॥५॥

श्री अनंत नाथनुं स्तवन

(श्रीश्रयांसजिन अंतरयामी प देशी)

श्री अनंत प्रभु अंतर्यामि अनंत गुणना धामीरे, सेवक
जननी वांच्छा पूरे, सुरतरु उपमा पामीरे. श्री अनंत० ॥१॥
कायानी छाया छे जेनी संतापनी हरनारीरे, भवना तापथी
तपेला प्राणी, सेवे सदा सुखकारीरे. श्री० ॥२॥ भुखना दुखथी
पिडाता प्राणी, फलपांगे जइ पासे; भूख भगाडे भवो भव केरी
वृत्त करीदे उल्लासेरे. श्री० ॥३॥ सुरवर नरवर भुवनपती जे,

(૧૪)

અમૃત ફલના આશીરે; છેડો ન છોડે જેનો જરિયે, નિત્ય રહે
છે પાસીરે. શ્રી૦ ॥૪॥ એવા પ્રભુના ચરણ કલ્પમાં, ચાલો
સચ્ચી જડ વસિયેરે; દર્શન વિજય કહે અંતરના તાપ નિવારી
હસિયેરે. શ્રી૦ ॥૫॥

શ્રી ધર્મ નાથનું સ્તવન

(શ્રીશ્રેયાંસ કૃપા કરો, ૫ દેશી)

ધર્મ પ્રભુના છે ગુણગણા, ચંદન તરુજિમ શીત, અંતર
ગ્રીષ્મતા દરે, ચિત્તને કરે શાંત નીત; ધર્મ વિભુને ધ્યાવિયે. એ
આંકળી. ॥૧॥ સુરપતીની અપ્સરા તળા, નયન રૂપી શિલી
મુગ્ધ, ગુણગન્ધગાં લપટાડને, પામે છે મહા મુગ્ધ. ધર્મ વિભુને૦
॥૨॥ ભક્ત ભુજંગ ભજે મુદા, કરીને વલી પ્રતિવંધ; અસુર
કુહાડો છેદે જો. બેને દે છે આનંદ. ધર્મ વિભુ૦ ॥૩॥ યશ
પરિમલની લહેરમાં, જગત થયું છે આધીન; શમરસમાં ધરે
લીનતા, જલમાં જિમ વસે મીન. ધર્મ વિભુને૦ ॥૪॥ ધ્યાન
મલયાચલમાં રહે, રાખે વૈરાગ્ય રંગ; વાતા પ્રલયનો વાયરો
ચંચલ થાયે ન અંગ. ધર્મ વિભુને૦ ॥૫॥ મૂલવ્યાપ્યા બધા
વિશ્વમાં, સ્કંધ લોકની અગ્ર; શાખા પ્રશાખા ઘટ રહી, જુવે
જોગી સમગ્ર. ધર્મ વિભુને૦ ॥૬॥

श्री शांती नाथनुं स्तवन

(सिद्धाचल गीरी भेट्यारे धन भाग्य अमारा)

चिरकाल विश्वमां जीवारे, शांतीनाथजी दीवो. ए आंकणी,
त्रिभुवनने समकाले विकाशे, विकसे छे सादी अनंता; सूक्ष्म
भाव जगतना बतावे अंतर तमना छे हंतारे. शान्ती० ॥१॥
काम धुंवाडाथी रहितछे, पोते दुरित दीवटने दहे छे; बाले
चली जे म्नेह दशाने निरमल अंग वहे छेरे. शां० ॥२॥
महागुणवान छतां न्हो दीवट, अघनी चीकट नव लागे; परम
अनुपम रूप निहाली, पाप पतंग तो भागेरे. शान्ती० ॥३॥
चौद भुवननी आशाने पूरे चो दिश करे ते अंजवाळुं; निशदिन
मंदिरमां रहे जगतो, क्यांइन दीशे कालुरे. शान्ती० ॥४॥
प्रलयना वायुणी पण न ओलवाये, चंचल थाय न कदिये;
चतुरनो दर्शन कहे प्रभु दीवो, मनमंदिरमां धरियेरे. शां० ॥५॥

श्री कुंथु नाथनुं स्तवन.

(तेरी गल्लीमें आया तेरे ज़िगरने सताया.)

श्रीकुंथुनाथ स्वामी, तारी दया हुं पामी; थयो छुं परम

विश्रामी, मननी अशांती वामी. श्री० ॥१॥ भक्तीमां विघन
 आव्या, नुजने बहु भमाव्या आजे ते सौ सिधाया, तेथी तने
 में ध्याव्या, श्री० ॥२॥ नथी कोइ तुंथी मोटो, नथी कोइ हुंथी
 छोटो; तारो ग्रहो में फोटो, हवे आवशे नही टोटो, ॥३॥
 ज्यां शोक चित्त थाये, त्यां पाप बहु बंधाये; एवे प्रभु आ
 न्याये, बीजे न चित्त जाये. ॥४॥ ज्यां याद नाथ आवे,
 मुजने तिहांज फावे; वनमां तने जो ध्यावे, वन शहेर तुल्य
 थावे. ॥५॥ कोइ मने जो निंदे, अथवा भळे जो वंदे, पर-
 वाह नथी मने ते, इक तुं मने गमे छे. ॥६॥ ध्याता तने जो
 चूकुं, ते स्थानमां हुं थुकुं; तुजने जे स्थाने रोकुं, ते स्थानने
 न मूकुं. ॥७॥ तारी स्तूती करंता, आवो न विघन फरता;
 रहो नाथ विघ्न हरता, दर्शन कहे स्मरतां. ॥८॥

श्री अर नाथनुं स्तवन.

(वीरकुंवरनी बातडी कोने कहिये, प देशी)

अर जिनवरना चरणने सखी अरचो, हारे तनमननी
 मूडीने खर्चा, हारे रूडा गुण ग्रही मुखथी चरचो, हारे जे छे
 हंस समान, अरजिनवरना० ॥१॥ बाह्यांतर छे उज्ज्वली जेनी
 किरती, हारे वसे गाम नगरमां फरती, हारे राजहंसना मनने

हरती, हारे सोहे अंगे अपार; अर० ॥२॥ निरमल मानसमां
 सदा जो वहिये, हारे विश्वमां बहु शोभा लहिये; हारे रूप
 देखीने दिल गह गहिये, हारे हर्ष थाय अपार. अर० ॥३॥
 पक्षमां भव्य प्राणीने लइ उडे छे, हारे जे अमरपुरमां जइ
 चडे छे, हारे मुक्ताफल जेनी पासे जडे छे, हारे काढे दारिद्र
 दूर. अर० ॥४॥ आ प्रभु हंसने होंसथी भवि सेवो, हारे
 लाबी आपे छे अमृत मेवो; हारे जेने ध्यावे छे सुर नरदेवो,
 हारे दर्शन कहे रोज. ॥अर० ॥५॥

श्री मल्लीनाथर्नु स्तवन.

(मारु मन मोहुरे श्रीसिद्धाचलरे. प देशी)

मल्ली जिनस्वामीरे प्रभु ओगणीशमांरे कुंभ नरपतिना
 जात, प्रीतथी पूजोरे भवि तमे एहने रे, समरो बलि दिनरात,
 मल्ली० ॥१॥ जेहनी वाणीरे सुरनदी सारखी रे, हरे छे कलि-
 मल मेल, रस भर वहेती रे रहेती विश्वमां, फलाती रेलम छेल.
 म० ॥२॥ तृष्णा आतापरे पापने टालती, गालती रूदय जमीन,
 राजहंस केरीरे आशा पूरतीरे, सुरजन करती आधीन. ॥३॥
 स्फटिक समान छे पदपंक्ती जिहारे, आशय महागंभीर; जे-
 हना निरमल रसमां पखाळतारे, शुद्ध थाय समकीत चीर. ॥४॥

(१८)

संवर देतीरे आश्रव वारतीरे, कदिये न पामे शोष, कषाय
अनलने वेगे शमावतीरे, स्वीलवती उपशम कोश. ॥५॥ एवी
जिन बाणीरे गंगामां जइरे, झीलीये प्रेमथी आज, चतुर विज-
यनो दर्शन कहे सुदारे, सरशे सकल मुज काज. मल्लीजिन
स्वामीरे० ॥६॥

श्री मुनिसुव्रत स्वामीनुं स्तवन

(सुण दयानिधी तुज पदपंकज मुजमनमधुकर लीनो.)

अहो जिनवरजी वहान समान छे चरण तमारा मनहरू
हुं तों वली वली तारी सेवा करूं. अहोजिन० ॥ आ अपार
संसार महा दरियो, छे दुःख खाराजलथी भरियो; तुं एक
पलकमां ते तरियो अहो जिनवर० ॥१॥ तेमां तो हुं बहु
इव्यो छुं, मद मगरना मुंहमां पडियो छुं, कषाय वडवाथी
बलियो छुं, अहो जिनवर० ॥२॥ तारा चरण जहाजमां जो-
बेसुं, तो भवजल तरी झट तट वसु; शिवनगरीमां जइने पेसुं,
अहो जिनवर० ॥३॥ मने ध्यान तमारूं प्यारूं छे, भवि
जीवने सुख करनारूं छे; तेमां इक लक्ष्यज मारूं छे. अहो
जिनवर जी० ॥४॥ जो तुज करुणानी लहेर वधे, तो मुज
चित्तमां सुख थाय वधे, दम चतुर विजयनो बाल वदे.
अहो जिनवर० ॥५॥

(१९)

श्री नमि नाथनुं स्तवन

(सिद्ध चक्रवर सेवा कीजे. ए देशो)

नमि प्रभुनी वाणी सुधारस, श्रवण सुवर्ण कचोलीथीजी
प्रेमधरीने पीओ प्राणी, मोठी अमृत गोलीथो, भविजन पीवो
जी, अमरबनो तत्काल, बहुचिर जीवोजी. ॥१॥ निरमल
ज्ञान रतनथी भरेला जिनरूप रतना करथोजी निकळेळी सुर-
जनने वहाली, जेहने चाहे छे अरथी. ॥२॥ संसाररूपी
दाबानलनी, शांती करे छे हेतेजी, भवो भवकेरी पिपासा
मिटावे, अंतर ताप समेते. भवि० ॥३॥ नयगम आगम हेतु
दृष्टांते, स्याद्वादरसथी भरेलीजी; स्वर्ग पाताल न मृत्युलोके
त्रिभुवनमां विचरेली. भवि० ॥४॥ जे भवि भावे भरी पीये,
भूख तृषा तस जायेजी; शिवपुरीनो राजा थई बेसे, चतुर
दर्शन इम गाये. भवि० ॥५॥

श्री नेमी नाथनुं स्तवन.

(देवयशा दर्शन करो, विघटे मीह विभाव लालरे.)

नेमि जिनेश्वर साहेबा, आप विमान समान लालरे;
अनंतपदमां छो महालता, पाम्या छो अमर मकान लालरे. ॥१॥

(२०)

विचरो छो ज्ञान चरण थकी, स्वर्ग मृत्यु पाताल लालरे;
अविचल लीला छे ताहरी, जुवे छे बाल गोपाल लालरे ॥२॥
प्रतिकुल लागे न वायरो, कुपथ नही संचार लालरे; पहो-
चावो छो धार्या स्थानमां, जात न लागे वार लालरे. ॥३॥
छंचामां उंचा धाममां, आप बळे चडनार लालरे; दीनपणे
वली कोइनी, करता नथी परबाह लालरे० ॥४॥ तुजपद
पद्मनी चाकरी, पामे कोइ पुन्य वान लालरे, चतुरविजयनो
किंकरू, दर्शन धरे नित्य ध्यान लालरे. ॥५॥

श्री पार्श्व नाथनुं स्तवन.

(परमातम परमेश्वरू जगदीश्वर जिनराज ए देशी)

पारसनाथने पूजीये, झूजीये कर्मनी साथ, पुज्य थइये
जगमांहे, लहीये निजराज्यने, तरिये संसार पाथ. ॥१॥
गाय समान छे जेहनी, वाणी नित हितकार, विश्वस्वरूप
विशाल गोचरमां विचरती चरतीशस्य विचार. ॥२॥ नजर न
देखे जेहने, कूरकुतर्क मृगेश; वली न फसायेकु युक्ती स्वरूपी
पासमां, निरबंध रहे छे हमेश. ॥३॥ खलने लही निज अं-
गमां, करे छे मधुर ने स्वेत, सेवकने झटपटमां घट भरी
आपती, रसथी दोहता बहेत. ॥४॥ वाणी गोरी गावडी

मंगलरूप देखाय; दर्शन विजय कहे भवि बांधो आंगणे,
जो होय अमृतनी चाह. ॥५॥

श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन.

(अंतरयामी सुण अलवेसर महिमा त्रिजग तमारो)

वीर प्रभु श्री चरिम जिनेश्वर, परमेश्वर अति प्यारो,
जगत सरोवर मांहे उगेळो महान . कमल छे न्यारो, सौकोइ
तेहने सूधो आज काज सकल भवि सरशे. ॥१॥ कायामां
कांटो नथी जेहने, वळी जरी रज न हृदयमां; कायाथी कर-
माय न कदिये, पलटे न अस्त उदयमां. सौ० ॥२॥ स्थान
न चूके लक्ष न मूके, कंपे न वायुना वेगे; लेप लगार न
लागे अंगे, विकसित रहे अतिरेके. सौ० ॥३॥ केवल
कमला निलय करी ज्यां, वासो वसे छे प्रीते; अविचल
छायानुं घर जाणी, शांती वरे भृंग चीते. सौ० ॥४॥ लोक
सरोवरना शिर उपर, वास सदा छे जेहनो, पोंखविना कोइ
जइ नव पडोचे, पारलहिये किम तेहनो. सौ० ॥५॥ लोका-
लोक विषे फेलाये, ज्ञान सुगंधी जेहनी; ते प्रभु कमलनुं
दर्शन करवा, इच्छा थाय न केहनी. सौ० ॥६॥

શ્રી રૂપભદ્રેવનું સ્તવન.

(લાવ સખી માઈ મન લલચાણું એદેશી)

રૂપભ પ્રભુ હવે દાસની અરણ,
સાંભલો ઘાલુ તમે જિનવરણ.
કરમની કથની કહું વિભુ આગલ,
મનથકી માયા પ્રપંચને વરણ. રૂપભ૦ ૧

રત્નથી મોંઘું નરભવ પામી,
સકલ સમગ્રી પૂરણ સરણ.
પર ઉપકાર કર્યું નહીં એકે,
આજ લગી રહ્યો હું નિજ ગરણ. રૂપભ૦ ૨

મોહ ને દુઃખથી ગ્રહી તુજ દિક્ષા,
શીક્ષા ન લીધી મેં ગુરૂની અગરણ.
દોષ વેતાલીશ માળ્યા વગરની,
ભીક્ષાથી પુરું છું હું નિજ ઉરણ. રૂપભ૦ ૩

ધર્મને નામે ઢોંગ ધરીને,
લોકને ઠગ્યા મેં જઈ ઘરો ઘરણ.

પાપતણા ઉપદેશ સુણાવ્યા,
વચન મનાવ્યા મેં પરાણે તરણ. રૂપભ૦ ૪

સિધગીરી સ્વામી સુણુ ગુણુ ધામી,

એવો ઉપાય સરસ કરણ.

દુરગુણુ જાયે ને સદગુણુ આવે,

દર્શન સુધરી જાયે આખરણ. રૂપલ. ૫

અજિત નાથનું સ્તવન.

(નાથ કેસે ગજકો બ'ધ છાડાવ્યો એદેશી)

અજિત જિન બાલ બોલે તે સુણુજો, મારી મોહદશાને હણુજો,
અજિત૦ એ આંકણી,

સાધુ બની મેં સાધુતા લીધી, ધારી અસાધુતા અંગે,
સંસાર વધાર્યો વિષયમાં રાચી, રમ્યો સંસારીને સંગે, અ. ૧

હાથમાં માળાને મુંહમા લાળા, એવે ઉખાણે હું આલ્યો,
બગલાની પેરે ધ્યાન ધરીને, કઠક ઉપર ઘા ઘાલ્યા, અ૦ ૨

મીઠું મીઠું મોહથી બોલી, ભોલવી જલમાં નાખ્યા,
સ્વાર્થ સાધી રૂદ્ધના ભાવો, કિંપાક ફલ પેરે દાખ્યા, અ૦ ૩

ધ્યાન ઘરું વળી લોકને ઠગવા, વૈરાગ્ય જગને ખતાવા,
ભાષણુ કીધા કિરતી ફેલાવા, પ્રવરતી રાખી ગવાવા. અ૦ ૪

આવી કપટ ક્રિયા પ્રભુ મારી, આગલ તારી મેં ભાખી
દર્શન કહે જો લોક ન દેખે, પણુ તુંતો છે સદા સાખી. અ૦ ૫

સંભવ નાથનું સ્તવન.

(શ્રી યુગમંધરને કેહજેરે દધિસુત વિનતડી સુણુજી.)

સંભવ નાથ પ્રભુ આગે, દિલની વાત કહું રાગેરે. સંભવનાથ૦
પ્રભુ હું છું એક લઘુ માખી, મુજ જિંદગી નિષ્ફલ ગઈ આખી
મારી ભૂંડીદશા કહું છું ભાખીરે. સંભવનાથ૦ ૧

તારા ખાવના ચંદનસમ ગુણમાં, જે મેહકી રહ્યા છે આંગણમાં
તેમાં ન વસી એકે ક્ષણમાં રે. સંભવનાથ૦ (૨)

જે વિષમ છે વિષય શ્લેશમ વલી. જેહમાં છે અતિશય રંનેહ વળી
તેમાં હું લેપાઈ છું સઘલી રે. સંભવનાથ૦ (૩)

મિચાઈ છે મતી બુધી આંખો, વળી ચોટી છે જ્ઞાન ક્રિયાપાંખો
ચરણાદી અંગ થયો વાંકો રે. સંભવનાથ૦ (૪)

હવેઉડવાની તો નથી શકતી, મારી કિમ કરી થાશે પ્રભુ ? મુકતી
ક્યારે પામીશ હું તુજ ભકતી રે. સંભવનાથ૦ (૫)

વલી મૃત્યુ વાઘનો રહે ઘોખો, ખાલી કરશે ખાઈ ખોખો,
દર્શનને બચાવો લઈ મોખો રે. સંભવનાથ૦ (૬)

નાટકીય રાગના સ્તવનો

(મને ભોલીને ભરમાવીરે કેમ કરું. એદશી)

મને મોહ નહે છે મોટો રે હો નાથ સણો. એ આંકણી,
મારો હાલ થયો છે ખોટો રે હો નાથ સુણો,

હુટનારો જે ધુતારો, લાગે કેડે એ નકારો,
 ખરે ખર લાગે ખારો, ધન હરતો,
 છલ કરી છલનારો, મારી મૂડી મોડનારો,
 ધાયો હુકડો ધુતારો, વન ફરતો.

દે.....ખી.....હું.....તો

થરરરરર.....થરરરરર.....થથર્યો હો નાથ સુણો ૦
 મને મોહ નડે છે. ૧

પહેલા પોતે પાસે ધાયો, ગાઈ રાગને બોલાવ્યો.

કેડે દ્રેષ દોડી આવ્યો, મને પકડ્યો

મિથ્યા ભૂમીમાં બેઠાવ્યો, મદ મદિરા પિલાવ્યો,

આંખે પાટો તે બાંધાવ્યો, બહુ જકડ્યો,

હૈ.....યા.....માં.....તો

અરરરરર.....અરરરરર.....થાય, હે નાથ સુણો ૦ ૨

પ્રેમ પલંગ ઢલાવ્યો, આશા શય્યામાં સુવાવ્યો.

પછી પછેડો ઉઠાવ્યો, કરી યુગતી

કાંઈ કામણ કરાવ્યો, હુંતો અતિ ગભરાયો.

ઘેરી ઉંઘમાં ઘેરાયો, મારી ચુપકી,

આં.....ખો.....માં.....તો

ઘરરરરર.....ઘરરરરર.....ઉંઘ્યો હે નાથ સુણો ૦ ૩

જ્ઞાન ધન બધું લીધું, કાંઈ રહેવા નહીં દીધું.

બધું ખાધું ગુણસીધું, જટપટમાં,

કામ કનક મેં પીધું, એવું કુમતીએ કીધું,
 જરી જાગવા ન દીધું, ખટપટમાં,
 ના.....ઠો.....ત્યાં.....થી,
 ખરરરરર.....ખરરરરર.....આજ હે નાથ સુણો ૦ ૪
 મોહ ચોરથી છોડાવો, આંખ પાટાથી બચાવો
 કેફ મદનું ઉડાવો મારા જિનજી
 જ્ઞાન પ્રભી તો ચખાવો. બુધી બુટીને સુંધાવો
 દર્શન રતન અપાવો ઠારો મનજી
 થા.....શે.....સા.....રી
 વહા.....વહા.....જગમાં હે નાથ સુણો.
 મને મોહનડે છે મોટો રે હે નાથ ૦ ૫

નમીનાથ સ્તવન

(વહાલા ગ્રજલાલ સાથે લાગીરે લગનીયા.)

આ....આશું તેં આજ કીધું, કામણુરે કામણીયા સ્વામી નમી નાથ,
 કામણુની કોઠી તારી. કાયા દીશે છે અમને;
 સૂઝે ન એકે કોઈ કાજ, બહાર ઘરમાં, જ્યાં, ત્યાં જાતાં, આ....આ ૦ ૧
 જમણુની વેળા મુજને, જમણુ ન ભાવે જમવું;
 તુજ નામ એક આવે યાદ, ભાણે, બહેતા, ભોજન જમતા, આ....આ ૦ ૨

વણિજની વેલા હુંતો વણજને વિસર્યો પ્રભુજી,
 વણજ કરે છું ઇકતુજ સાથ. ભાવ વદંતા લેતા દેતા. આ...અં ૩
 ઉંઘની વેલા મુજને, ઉંઘ ન આવે સ્વામી,
 તારા ગુણ સમરતા વીતે રૈત, સૂપનામાં પણ, તુંહિજ તુંહિજ. આ ૪
 રાત દિવસ માંહે ઘડી ઘડી પલે પલે,
 તુંહીજ વસે છે મારી પાસ;
 દર્શન કહે છે, રૂડું કીધું. આ.....આશું તેં ૫

નેમનાથનું સ્તવન

(મણીયમ મંડપ રચીયોરે. સાહેલી સાથ)

ઉચ્ચસેનની નંદનીરે રાજે મતી નાર આપને કાંઈ
 કહેવા કહે છે સાંભલ નેમ કુમાર,
 દેશે મહેણા મોહથી બહુ વાર વાર સાંભલી કાંઈ
 રીસ ન ધરશા દિલમાં પણ તલભાર ઉચ્ચ સેનની ૧

સાખી

તુમને પરાણે પરણવા, જનકે કરાવ્યું મન,
 એ શું હઠ પકડી હતી, માન્યું ન તેહનું વચન,
 મન વિણ માન્યું વચનને, આવ્યા વરવા રાજ, આવતા કાંઈ
 છીંકયો કોણુ તે વલી ગયા વલી પાછાજ. ઉચ્ચસેનની ૨

સાખી

બાનું પશુ પોકારનું, પકડયું મોઢું હાથ,
 બેઠતું વેદે બતાવીયું, હૈયડે હરખ્યા નાથ,
 શું અવિવેક જણાયો રે ગિરધરના બ્રાત, આગ્રહી કાંઈ
 ઉભા ન રહ્યા સુણવા કોઈની વાત. ઉગ્રસેનનીં

૩

સાખી

માનીલા બે માનની, મનમાં હતી અભિલાષ,
 માન અપાવત તો તને, આ શું ખેડયો સહાસ,
 શું તુમ સસરે નાખ્યું રે હય ગય રથ દામ, લોભથી કાંઈ
 લોભી થઈને રીસાણા છે આમ. ઉગ્રસેનનીં

૪

સાખી

પ્રીત પુરાણી પરી હરી, પરિહરી રાજુલનાર,
 પરિપૂરણ પ્રગટયો તમે, શિવરમણી પર ખ્યાર,
 એવી તે કેવી રૂપાળી છે શિવનાર રૂપથી કાંઈ
 મુજથી અધિકી જેના થયા ભરતાર, ઉગ્રસેનનીં

૫

સાખી

સજ્જન જે મારગ ગયા, ત્યાગીને વિપરીત,
 તેહિજ મારગ ચાલવું, એ છે સજ્જનની રીત,
 પછવાડે હું આવીશ રે નહીં છોડું છેક છેડે કાંઈ
 દુટશે નહીં જે ટકેલી જુની ટેક, ઉગ્રસેનનીં

૬

સાખી

દિક્ષા ચો શિક્ષા કરો, ભીક્ષા માંગુ એજ,
કરો પરીક્ષા પ્રેમની, પહેલા બિછાવું સેજ,
રાબુલનારી તારીરે તેં તારી નાથ, તારજે કાંઈ
તિમ ભવ જલથી દર્શનનો અહી હાથ, ઉચ્ચસેનનીં ૭

પારસનાથનું સ્તવન

(જીકું જીકું જગત ખરું જાણ્યાં રે)

પૂજો પૂજો પારસ પ્રભુ પ્રેમથીરે, પૂજો પૂજો.
પ્રભુ પ્રેમથી રે, પૂરા નેમથી રે, પૂજો પૂજો
પૂજ્યની પૂજા પૂજ્ય બનાવે, જે પ્રભુની કરે પૂજા ભાવે.
પરમાનંદ પદ પાવે છે ઉદ્ધમથીરે. પૂજો પૂજો ૧

મિથ્યા વિષથી તરત મુકાવે, સમકીર્ત રૂપી સુધા પિલાવે;
નિર વહેમી બનાવે હઠાવી વહેમથી રે. પૂજો પૂજો ૨

પર પરીણતીનો નાશ કરે છે, નિજ પરિણતિને પાસ કરે છે;
જ્ઞાન દશા ઝટ જાગે જેની રહેમથી રે. પૂજો પૂજો ૩

મોહ મહીપતિને હરાવે, રાગ દ્રેષ મહા સુભટ હઠાવે;
સંયમ રાજ્ય અપાવે કુશલ ક્ષેમથી રે. પૂજો પૂજો ૪

મુક્તી મેડીપર ચડવા સીડી, દર્શનની અવિચલ છે પીઠી;
રતનત્રયી એ પામે પ્રાણી એહથી રે. પૂજો પૂજો ૫

મહારીર સ્વામીનું સ્તવન.

(પ્રીયતમ પ્રભુ નમિયે આપને એ દેશી)

નમો નમો મનથી મહાવીરને, નમો નમો૦

તેજસ્વી ધીર ગંભીરને. નમો નમો૦

તેજથી દીધો રવિને હરાવી, ગગનગ નામે શીરને. નમો નમો૦ ૧

ઘૈર્યથી દીધો મેરૂ ચલાવી દાળ્યું અંગુઠે શરિરને. નમો૦ ૨

ગંભીરતાથી સાગર ખગડ્યો, વહે છે ખારા નીરને. નમો૦ ૩

ભામંડલના પ્રભાવે પભાણું, સૂર્યે ગુાંધ્યું શરીરને. નમો૦ ૪

સિંહાસન અતિશયથી સમળું, મેરૂએ ઢોકલું શીખરને. નમો૦ ૫

દિવ્ય ધ્વની અચરિતથી માનું ઉદ્ધીએ દીધી સુધારને. નમો૦ ૬

જ્ઞાનને દર્શન ચારિત્ર લેવા, વંદન કરિયે વીરને. નમો નમો૦ ૭

સુમતિનાથનું સ્તવન.

(છનનન નાથું હું જુમ જુમ તાલ એ દેશી.)

છનનન નાથું છું તારે હવાર,

સુમતી જિણુંદ સુણો વીનવે છે દાસ;

સંસાર મંડપમાં નાટક નાચ્યો,

રાચ્યો હું નારીને વેશ અપાર;

છન૦

ભૂપના પાઠ લઈ પાટપર બેઠો,
ઠાઠમાઠ સાથે તે ભજવ્યા શ્રી કાર. છનનન૦ ૧

ભૂપ ટલીને વલી રંક થઇ બેઠો,
પાટથી હેઠ સામે ઉભો દરબાર;
જનક થયો વલી જાયો કહેવાયો,
શેઠ થઈને ઠેઠ વળી થયો વેઠકાર. છનનન૦ ૨

વેશ વિશેષ હુમેષ આ ભજવ્યા,
કરમે જે સોંપ્યા હતા અધિકાર;
પરવશ પડ્યો પ્રાણી શું નથી કરતો,
પેટને માટે મહાન અનાચાર. છનનન૦ ૩

નકલ કરીને વિભુ નાચ બતાવું;
તું ભવનાટકનો છે અટકાવનાર,
દર્શન કહે છે સુમતિ જિન સ્વામી,
ખામી અમારી આ ઢાલ દરબાર. છનનન૦ ૪

અભિનંદન સ્વામીનું સ્તવન.

(તરકારી લેલો આઈ માળણ આ બિકાનેરસે)

અભિનંદન સ્વામી ખામી અમારી તમે ટાલજો,
મન મોહન નામી, શરણે આવ્યાને હવે પાલજો. અ૦

તુમ સરખા જો સાહેબ મલતા; દુખ દારિદ્ર ન જાય,
 તુમ સેવક વળી સુખ નવ પામે. તો કોના સેવા પાય રે. અ૦
 અમૃતથી જો તૃષા ન જાયે, તો તૃષા હરે કોણ.
 આંજવાનું નિત નીર પિવતાં, તૃષ્ણા થઈ ન ન્યૂન રે. અ૦
 ચિંતિત દાયક ચિંતામણીથી, ચિંતિત ન દેવાય,
 તો શું કાચા કાચને ઠટકે, સફલ મનોરથ થાય રે. અ૦
 ફલિત કલા જો ફલ નવ આપે, તો ફલ ક્યાંથી પમાય,
 બાવલીએ તો કાંટા વાગે, હાથને પગ વિધાય રે. અ૦
 આજથી તુંહીજ લાયક નાયક, દાયક છો મહારાજ,
 જો દેશે તો હરખથી લેશું, તુમ હાથે છે લાજ રે. અ૦
 અમને તો છે આશા મોટી, છોટી નથી લગાર;
 મોટાને છે પૂરી કરતા, કેટલી લાગે વાર રે. અ૦
 છોટાનું જે પાલન કરવું, મોટાનું છે કામ.
 દર્શન વિજય કહે કરજોડી, પૂરો અમારી હામ રે. અ૦

સંભવનાથનું સ્તવન.

(આવી મુરતી મોહનગારી ચિદાનંદ.)

પામ્યો પરમ કૃપા સંભવની,
 મટી પીડ મુજ ભવોભવની;
 બંધન ટુટ્યા, મોહથી છુટ્યા,

- કઠિન કર્મના દલિયા પૂટયા,
શાંતી થઈ ભવ દવની. પામ્યો ૧
- ખાણથી નિકલ્યા જાણમાં આવ્યા.
પાપ લેપથી નહી લેપાયા.
રોકી નીક આશ્રવની. પામ્યો ૨
- સંવર સંગ્રહો નિજમન નિગ્રહો,
ધાત અધાતથી નિજ ધન ઉગર્યો,
પામ્યા મહા પદ અવની. પામ્યો ૩
- ખજાનો જ્ઞાનનો ભર્યો મજાનો,
શ્રમ મટ્યો આવા જાવાનો,
પદવી લીધી નવની. પામ્યો ૪
- સંભવ સ્વામી કહું શિર નામી,
દર્શને તારી કિરપા પામી,
લિધી દોરી શિવની. પામ્યો ૫

મહારીર સ્વામીનું સ્તવન.

(ખૂને જિગરકો પ્રીતેરે બસ ગમમેં તો રે-યાર)

કોણ કહેશે રે જિનવરજી તુમને દાતા છે ઉદાર, કોણ
તમે મુલકની મૂડી લીધી, તિજેરીમાં ભરી દીધી;
બધી સાધી રીઝી સીઝી રે નથી દેતા તલ-ભાર. કોણ ૧

તુમે જાણ્યા જગના ભાવો, ન રાખ્યો કોઈથી દાવો;
 દ્રવ્ય ગુણ પર્ચાય સ્વભાવો રે, ન ભણાવ્યા કોઈ વાર. કોણું ૨
 વલી જોયું જગ તેં નજરે, વલી લીધું તમારું મુજરે;
 જઈ બેઠા મુગતી નગરે રે, ન બતાવ્યા સારા સાર. કોણું ૩
 તમે સીધો મારગ લીધો, અવલો તો છોડી દીધો,
 અક્ષયપદ વાસજ કીધો રે; ન કરાવ્યો ત્યાં પ્રચાર. કોણું ૪
 તમે અનંત વીર્ય કહેવાયા, અંતરના અરિને હઠાવ્યા;
 કોઈ સાથે તમારી ન ફાવ્યા રે, મારો ન હણ્યો હંકાર. કોણું ૫
 હવે પુરો સેવકની આશા, કોઈને ન કરો નિરાસા;
 દર્શનના પાઠો પાશા રે, વીર? સીધા એક વાર, કોણું ૬

અભિનંદન સ્વામીનું સ્તવન (કવાલી)

વિભુ ચોથા અભિનંદન, જગતના જે અભિનંદન;
 પ્રભુ સંવરતણા નંદન. કરું હું ભાવથી વંદન. ૧
 કરે ગતિ ચાર નિકંદન, નિવારે ભવ તણો ફંદન;
 કષાયા તાપને તદ્દન. હરે વેગે યથા અંદન, ૨
 કરાવે કરમ અ કંદન, તોડાવે રાગનુ બંધન;
 કરે છે મોહ ગઢ ભંજન, વળી ભવ નીર ઉલ્લાંધન, ૩
 સજે વાણી સુધા સ્યંદન અંજલે જ્ઞાનનું અંજન
 રમે નિજ આતમા નંદન, યથા સુરનાથનો નંદન ૪

સુ ધ્યાના નલથકી ખંડન, કરી બાજેલ કરમેં ધન,
સજે દેવો અભિવંદન. વલી પૂજે ગ્રહી ચંદન. ૫
તનુ જ્યું દીપતું કુંદન, કમલ પેરેજ સુગંધન,
ભવિ ભૂંગાર આનંદન, ઉત્તમ દર્શન કરે રંજન, ૬

ચંદ્રપ્રભુનું સ્તવન (કવાલી)

જિનેશ્વર ચંદ્ર પ્રભુ તારી, ન તુલના ચંદ્રમા પામે.
મલી સુરેન્દ્ર નરેન્દ્રો, ગુણો ગાયે રહી શ્દામે, ૧
સદાનો છે ઉદય તારો, ઉદયને અસ્ત એ થાયે;
વળી અક્ષય સ્થિતિ તારી, ક્ષયી એ ચંદ્ર કંડવાયે. (૨)
નથી તુજમાં કલંક જરી, કલંકી ચંદ્રને કહિયે.
પ્રભુ તું દોષ વર્જિત છો. સદા દોષાકર સહિ એ. (૩)
અનંતી છે કલા તારી, કલા છે સોળ ચંદ્ર તણી,
તમે છો નિરભય પ્રમુજ, રહે નસ બીક રાહુ તણી, (૪)
તમે કર્યો નાશ ભવ કેરો. વસે એ ભવની સંગાથે.
દિયે આનંદ તું બુધને, ધરે એ દ્રેષ બુધ સાથે. (૫)
કલંકાદી હરો દોષો, કરો મુજ આપના જેવા,
શશી લંછનના ખ્હાનાથી. કરે ઇમ કહી ચરણ સેવા, (૬)
બ્રહ્માંડ તણી હરો બ્રમણા. અવિચલ સ્થાન દો દેવા,
કહે ઇમ ચંદ્ર તુજ જિનજી થઈ છે સેવની હેવા. (૭)

અપૂર્વ ચંદ્ર હે સ્વામી, નથી ખામી જરી અંગે,
દર્શનની ઉમેદ પુરીને, બેસારો આપની સંગે. (૮)

મદલીનાથ ભગવાનનું સ્તવન (કવાલી.)

જગતમાં દેવ તું સાચો, મદ્લી જિનરાજ કુસોદ્ભવ;
ન તુજમાં દોષ પણ એકે, ત્યાં સંસાર સરિતા ધવ. (૧)

રતિ અરતિ અને હાસી, નથી ભય શોક દુઃખંછા;
ન પાંચે અંતરાય વળી, કરી છે કરમની ભૂંછા. (૨)

નથી તુજ રાગ દ્વેષ વળી, નથી તુજ મોહને વિકથા;
નથી મિથ્યાત્વ ને નીદ્રા, નથી અજ્ઞાન કામ તથા. (૩)

કરે કોઈ રતિ અરતી, દુઃખંછા હાસ્ય શોક ભીતી,
ધરે કોઈ કામની સંગે, ધરી દિલમાં ઘણી પ્રીતી. (૪)

ઘણા દ્વેષી અને મોહી, મિથ્યાત્વી આલસુ કામી,
અજ્ઞાની દેવ મેં દીઠા. ન તુષ્ટી આંખ તો પામી, (૫)

સરવ ગુણના નિધી તું તો, સર્વ જ્ઞાની સર્વ દર્શી,
સરવ સુખ સંપદા દાતા. સર્વ સિધી તેં આકર્ષી; (૬)

પ્રભુ તું વીતરાગ અને સરવથા વીતદ્વેષી છે,
કહે દર્શન ચતુર બાલક, પરમ પદ પુર પ્રવેશી છે. (૭)

મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન (કવાલી.)

- સકલ ગુણ ધામ જિનવર તું ખુલાવું શું કહી તમને.
કહું જો ચંદ્રમાં તમને, કલંકી એ દિશે અમને. ૧
- વંદું જો સૂર્ય હે સ્વામી, અતિ આતાપ કરનારો;
વળી ભાખું કદી મેરૂ કઠિનતા એ છે ધરનારો. ૨
- ભાણું પ્રદ્ધા તમોને જો, જરાતુર બહુ જણાયે છે.
ઉચાડું છું કદી વિજ્ઞ સદા કપટી ગણાયે છે. ૩
- ગાણું જો કામદેવ વળી રહિત છે અંગથી પોતે,
વિચાડું જો જિનજી ઇન્દ્ર સ છિદ્રી એ ગણાયો છે. ૪
- ઉચરતા સુરતરૂ પ્રભુજી અતિ જડ એહને કહિયે,
વળી ચિંતામણી કહેતાં મનોહર ઉપલ છે સહિએ. ૫
- અઢારે દોષથી વર્જિત હવે મેં એલખ્યા સ્વામી.
ચરિમ જિનરાજ તીર્થંકર ભવિ જનના છો વિસરામી. ૬
- ભવો ભવની સર્વી બ્રમણા. કરો દૂરે પ્રભુ મારી.
મદ્યું છે ભાગ્યથી દર્શન, તમારું પરમ સુખકારી. ૭

રૂપલગ્ન સ્તવન

(મને તો મલિયો મારો નાથ)

સદા હું જિનગુણમાં રહું લીન, અધિક છે હાથ એ મારી.

નિદ્રા અનાદીની આવી છે ગાઢી મુજને.

ચેતનને ઘેરી લીધું ઘેરી ઘરરરરરરરે. સદા હું ૦ ૧

જ્ઞાન નયન મારા ઘેરાઈ ગયા છે સારા,

શિથિલ થયા છે પગને હાથ પગને. પરરરરરરરે. સદા હું ૦ ૨

ઉગે જો વિવેક રવી ઉઘ ઉડી જાય સવી,

ચેતે ચેતન તો સચેત, ચેતે સરરરરરરે. સદા હું ૦ ૩

નિહું જ્ઞાનથી બધું, હાથ પગ કરું સુધું;

મન મંદિરમાં જાઉં રોજ જાઉં જરૂરરરરરે. સદા હું ૦ ૪

પ્રથમ જિણુંદ જોઉં શુદ્ધ ભાવે પાપ ધોવું.

દર્શનની ઉમેદ ફલે તો જ ફલે ફરરરરરરે. સદા હું ૦ ૫

અજિત જીન સ્તવન.

(વિમલા નવ કરશો ઉચાટ, રાગ સોરઠ)

સજનો અજિત જિનેશ્વરના ગુણ દિલમાં ધારશો રે;

હરનિશ તારંગાના સ્વામીને સંભારશો રે, સજનો

મારગ મોક્ષપુરીનો સીધો, સેવક જનને દાખી દીધો,

જ્ઞાનને દર્શન ચારિત્ર સુખકર પાલજેરે. સજનો ૦ ૧

જીવ અજીવનું જાણીપાણું જે સમ્યગ રીતે જ્ઞાન ગણેા તે.
તે ઉર ધરી અજ્ઞાન પાણું નિવારજો રે. સજનો૦ ૨

દેવ ઝુડને ધરમની શ્રદ્ધા, તેહને સમક્રિત ગણિયે બધા,
સકલ ગુણોમાં એ ગુણ મુખ્ય વિચારજોરે. સજનો૦ ૩

દેશને સરવથી સાવધ તજવું, ચોખા ચિત્તથી ચારિત્ર ભજવું,
શુધ ક્રિયાથી કર્મ અરિને વિદારજો રે. સજનો૦ ૪

એ ત્રણ ગુણ તુંબ હૃદય ધરતાં તીરે જઈયે ભવજલ તરતાં,
દર્શનની ઉમેદને પૂરણ પાલજો રે. સજનો૦ ૫

સ્તવન.

(આવી મુરતી મોહનગારી એ રાગ)

વદ વદ વચન વિભુ તું વદનથી,
નમું નિત્ય હું તન મનથી. વદ વદ૦
શંકા અમારી દૂર નિવારી.
નિસંશય પદના અધિકારી,
અમને કર સુ વચનથી. વદ વદ૦ ૧
મોક્ષ છે સાચો ભવ રંગ છે કાચો.
એમાં મત કોઈ રાચો માચો,
કહી દો આપ કથનથી. વદ વદ૦ ૨

મત મત ભેદે સંશય વેદે;
તરક પરંપર કોઈ ન છેદે,
શંકા રહે છે મનથી.

વદ વદ૦ ૩

આતમ સત્તા લાગે ન પત્તા
ન માનું તો ખાઉ ખતા,
ભય આવે છે. પતનથી.

વદ વદ૦ ૪

એક વખત જો મૌનપાણું તજો,
હરે સંદેહ મુજ દિલમાં વસજો,
ઉમેદ સરે દર્શનથી.

વદ વદ૦ ૫

સ્તવન.

(થઈ પ્રેમ વશ પાતલિયા)

પ્રભુ ? વાંક માફ આ કરશો, મેં ગુન્ડા કર્યો છે તમારો રે, પ્રમુઠ
તારા વચનમાં શંકા કીધી, શ્રદ્ધા ધરીના સ્થાપ્યા.
વળી હિતકર હુકમ ઉઠાપ્યા, એ કોઈ સન્મુખ ન ઉચરશોરે. પ્રમુઠ
તુજ પ્રતિમા ન સાચી માની, ન ઠવણા નિશ્ચેપો રાખ્યો;
દ્રવ્ય પૂજામાં ભાવ ન દાખ્યો, વ્યવહાર વિમુખ ન વફરશોરે. પ્રમુઠ
ઇકાંત માર્ગ ધર્મો ઇકાંતે, શુદ્ધ અનેકાંત ન પકડ્યો;
સદ નય સાથે હું ઝકડ્યો, દુરનયવાદી ન ગગુરોરે. પ્રમુઠ
શુદ્ધ સંવેગી પક્ષ ન લીધો, તેહને મિથ્યાત્વી મેં ભાખ્યો,
નથી વૈરાગ્યનો રસ ચાખ્યો, અ સંવેગી ગણી ન લડ્યોરે. પ્રમુઠ

વીતરાગ ગુરુ ધર્મની શ્રદ્ધા, રૂઢ્ય ધરી ન પ્રીતે;
 અ દેવાદી ધર્મા મેં ચીતે, મને મિથ્યાત્વીને ઘડશેરે. પ્રભુ
 દેખાદેખી તુમ દરવાજે, આજે હું આંચો છું,
 તુજ દર્શન દિલ લાંચો છું, મારી ઉમેદ પૂરી કરશેરે. અભુ

સ્તવન

(ગાપીચંદ લડકા બાદલે વરષેરે કંચન મહેલરે)

શ્રીપદપ્રભુજી ચરણકમલમાં મને રાખજો,
 હું છું ભવ જંગલનો ભમરો, ભમિયો છું ગહુ બ્રમમાં;
 અમ્લાન કમલ ન મલિયો મુજને,
 પકડયો છું વળી શ્રમમાંરે. શ્રીપદ ૧

કરમાયેલા કમલમાં હું મહાલ્યો,
 રગ રગ રજ રંજાયો;
 જ્ઞાન નયનથી અંધ થયો વળી,
 કાંટાથી વિધાયોરે. શ્રીપદ ૨

થયો આશક હું વિષયના રસમાં,
 ઉડવા દાવ ન ફાંચ્યો;
 પુણ્ય સૂર્યનો અસ્ત થયો ત્યારે,
 કર્મ કોશમાં ફસાયોરે. શ્રીપદ ૩

મોત માતંગના મુંડમાં પડિયો,

મહા મોહથી મુંઝાયો;

એ દુઃખથી ઉગરવા કોઈ,

જડિઓ ન જનનીનો જાયોરે.

શ્રીપદ્મ ૪

સદા વિકાશી નિષ્કંટકને,

પાતક રજ નથી જેહમાં;

અવિચલ કમલાનું છે આલય,

ઉમાદ્યાં છું તેહમાંરે.

શ્રીપદ્મ ૫

પુરણ ગુણ પરિમલ મહેકે છે,

ચૌદ ભુવનમાં જેહનો;

તે પદ અરવિંદ દર્શનને દ્યો,

પ્રેમ બની રહે બેનોરે.

શ્રીપદ્મ ૬

રતવન

(ધન ધન વો જગમં નર નાર એ દેશી)

શ્રીસુપાર્શ્વ જન મહારાજ. તુજ ભક્તી પારસ જેવી. શ્રીસુપાર્શ્વ ૦

નથી કઠિનને કરકષ ક્યાંય, વલી મેલ ન લાગે જ્યાંય;

છે નિરમલ બહારને મહાંય, કદિય સરાણે ન ચડે તેવી. શ્રી ૦ ૧

છે કોઈ અપુરવખાણ, જેને ન જાણે અજાણ;

જ્યાં એક નથી પાપાણ, ત્યાંથી નિકલેલી છે એવી. શ્રી ૦ ૨

જે જીવ છે લોહ સમાન, તેના બદલાવીને વાન;
 કરી દે છે ઝટ કલ્યાણ, વાંછે જેને દેવને દેવી. શ્રી૦ ૩
 પારસ મણીતો નિત એમ, કરી આપે લોહનું હેમ,
 પણ નિજ સમ ન કરે જેમ, ભક્તી વારસકરે તત્ જોવી શ્રી૦ ૪
 કોઇ પુણ્ય જો થાય. તો ઉમેદ પૂરી થાય.
 દર્શનનું કામ સિધાય. દારિદ્ર દૂર કરે સ્વયમેવી. શ્રી૦ ૫

સ્તવન

(ધન ધન વો જગમેં નર નાર)

વંદો ચંદ્ર પ્રભુ ભગવાન ચંદ્ર અપૂર્વ જે દીશે છે. વંદો૦
 જેની છે કલા અનંત ભાંગે જે સાદિ અનંત;
 ભવનો લાવે છે અંત, નિત્ય ઉદય પામી વિકશે છે. વંદો૦ ૧
 અંતરનો હરે અંધકાર, બુધ ઉપર રાજે પ્યાર;
 છે તન નિરદોષાકાર જોતી, જલહલતી અતિશય છે. વંદો૦ ૨
 અધ ઉદધીનો કરે શોષ. પુણ્ય પંકજનું કરે પોષ;
 હરે દૂર કલંકના દોષ; જેનાથી જડભાવ ખસે છે. વંદો૦ ૪
 દીધું ગમનાગમન નિવાર, થિર બેઠા થઈ એકનાર;
 અક્ષીણુ છે પૂજે આકાર, પરમેશ્વર થઈ શિવમાં વસે છે. વંદો૦ ૫
 નથી એકે કોઈની બીક, રહે છે નિત મિત્ર નજીક;
 અધિકી વિદ્યુથી પણ ઠીક, મહિમાં જિનની વિશ્વ વિષે છે. વંદો ૬

યુગ સિધીનિધી ઇન્દુ સાર, માહુ સુદ એકમ વિધુવાર.
ગામ જલોત્રાના શણુગાર, પ્રભુ દર્શનથી મન હર્ષે છે. વંદો ૭

સ્તવન

(દાસ પરે દયા લાવોરે દયાલુ દેવા.)

બાલ કહીને બોલાવોરે, શીતલ સ્વામી બાલ કહી૦
તુંતો છે નાયક મારો, હુંતો છું સેવક તારો;
તે દિલમાં કેમ ન લાવો લાવો રે. શીતલ સ્વામી દાસ૦ ૧
મુજ જેવા છે બહુ તુજને, તુજ જેવા એકજ મુજને,
મુજ બીજે તો નથી દાવો દાવોરે. દાસ કહી૦ ૨
તુમને સૌ કોઈ બોલાવે, અમને ન કોઈ તેડાવે;
તુજ વિષુ મુજ કુણ કહે આવોરે. દાસ કહી૦ ૩
છોટો મોટાને ચાહે, એવી આ જગની રાહે;
મુજને બહુ આપતો લાવો લાવોરે. દાસ કહી૦ ૪
મોટા જેહ સ્વામી હોવે, સેવકની સહામું તે જુવે;
છે એહ ઉખાણો ચાવો ચાવોરે. દાસ કહી૦ ૫
ઉલો છું સન્મુખતારી, પૂછે કાંઈ વચન ઉચારી;
અમને તો મત બહુ તાવો તાવોરે દાસ કહી૦ ૬
ભક્તીનું નહીં ભાડું માણું ભક્તી છોડીને નહીં ભાણું.
એક વચનનો પ્યાલો પાવો પાવોરે. દાસ કહી૦ ૭

હઠ શું આ ઝાલી ઠાલી બોલી ન બોલો વહાલી.

તે સુણવા થયો છું બાવો બાવોરે. દાસ કહી૦ ૮

શીતલ જે બોલી તારી, શીતલ મુઝ કરશે ઠારી;

તપિયો છું ભવદવથી આવો આવોરે. દાસ કહી૦ ૯

કહેતા હતા પહેલાં મુજને, બોલાવીશ પ્રીતે તુજને;

તે બોલ તો દિલમાં ધ્યાવો ધ્યાવોરે. દાસ કહી૦ ૧૦

આ શું તેં કીધું આને. ઉતર ન દીધું અવાને.

જરા બેસો કહીને ઠાવો ઠાવોરે. દાસ કહી૦ ૧૧

જો નહીં તમે બોલો વાણી, તો તુમને મુંગો જાણી.

જગમાં તો બહુ કરીશ હું ચાવો ચાવોરે. દાસ કહી૦ ૧૨

કાંતો કહો આવો સાઈજી, કાંતો કહો જાઓ અંહીથી;

પણ મત પકડો હઠ આવો આવો રે, દાસ કહી૦ ૧૩

કીધું લોકોત્તર રાગે, પ્રભુજી મેં તારી આગે,

કોઈ દોષ ન મનમાં લાવો લાવો રે. દાસ કહી૦ ૧૪

દર્શનની ઉમેદ પૂરો ચિત્તની ચિંતા ચુરો;

મુજ એકજ બાવો બાવો રે. દાસ કહી૦ ૧૫

શ્રી સુવિધી નાથની લાવણી.

(સેવક શિરનામી તને ગુજારે અરજી એ દેશી)

શ્રી સુવિધી નાથ જગતાત નમે સુરત્રાત તમે ચિરંજીવો,
તું છે કોઈ ચૈાદ ભુવનમાં અપુરવ દીવો.

તુજ જ્યોતીનું જે તેજ દિશે છે સહેજ દશે દિશ સાડું,
હરે કંદર મંદિરની અંદરનું અંધારું. શ્રી સુવિધી નાથ૦ ૧
છે ગાત્ર તમારું પાત્ર મહા ગુણ માત્ર અનંતા રહે છે,
પરતાપ છતાં નિરમાપ આતાપ વહે છે;

વળી તેલ નથી તલભાર છતાં નિરધાર રહે તું જગ તો,
નથી તેલ મેલનું લેપ એક પલ લગતો. શ્રી સુવિધી નાથ૦ ૨
મહા વાયુ વાય કદાય નહિ ઓલવાય રહે ઝલહલતો,
છે અચલ વલી જે વિમલ નથી ચંચલ તો;

વળી સ્નેહનું કરો છો પાન ધરિને ધ્યાન ધુમ ન દીશે.
ભજતા તુજ અંગ પતંગ ઉમંગથી હીસે. શ્રી સુવિધી નાથ૦ ૩
મહા રાગ તેલનું નાશ કરો છો ખાસ છતાં છો પૂરા,
છો વીતરાગ ભગવાન, નથીજ અધુરા;

જો પડે પ્રહાર અપાર સદા આકાર અખંડ રહે છે,
જે રૂઠ વગરની શુધ દશાને વહે છે. શ્રી સુવિધી નાથ૦ ૪
જ્યાં બંધ નથી તલભાર ધરિ અવતાર ત્યાં છો વસતા,
કોઈ આવી ખસેડે તોય, નથી ક્યાંઈ ખસતા;

જંગલમાં મંગળરૂપ તમારું રૂપ ધરે જે દિલમાં,
 તેને શિવ મારગ નજરે આવે પલમાં. શ્રી સુવિધી નાથ૦ ૫
 હે નાથ નિરંજન ધામ કરું ગુણ ગ્રામ તમારા પ્રીતે,
 કરવા અંજવાણું વસજો મારા ચીતે;
 કહે ચતુર વિજયનો બાલ, પ્રભુજી ટાળ અંધારું મારું;
 શુભ ઉમેદ રાખી દર્શન કરું તમારું. શ્રી સુવિધી નાથ૦ ૬

સ્તવન.

(દીનાનાથ તું એક આધાર મારો)

મહા શ્રેયના ગેહ શ્રેયાંસ સ્વામી,
 નમું નિત હું ચિતથી હિતકામી;
 આ ભાષુ' છું ભગવંત હું ભક્તિ ભાવે,
 ભલી ભાવના ભક્તીની ક્યારે આવે; ૧

કરી આત્મમંદિરની શુદ્ધિ સારી,
 કરું ત્યાં પ્રતિષ્ઠિત મુરતી તમારી;
 મુક્તાફલો લઈને સુમતી વધાવે,
 ભલી ભાવના ભક્તીની ક્યારે આવે. ૨

પ્રથમ પાણીથી હું પ્રથમ થઈને પાવન,
 પછી નાથનું મહા કરાવું સુન્હાવન;

આલોચના અંગ લુણે લુસાવે,
ભલિ ભાવના ભક્તીની ક્યારે આવે, ૩

ચિદાનંદ ચંદન નવાંગે ચડાવું,
મહા નિરજરા પુષ્પમાળા પહેરાવું.
ભલા ભવ્ય ભમરા સુગંધે ખેંચાવે;
ભલી ભાવના ભક્તિની ક્યારે આવે. ૪

દયા ધુપની શુદ્ધ ધુણી ધખાવું,
ધર્મ ધ્યાનનું મહા પ્રદીપ દિપાવું,
ન વાયુના ભેરે જરીયે ઓલવાયે,
ભલી ભાવના ભક્તીની ક્યારે આવે. ૫

પ્રક્ષીણ મોહ અક્ષતથી સ્વસ્તિક આલેખું,
જગત જ્ઞાન કેવલ ક્ષોધી હું પેખું,
અનાહાર પદવી નિવેદ કહાવે,
ભલી ભાવના ભક્તીની ક્યારે આવે. ૬

લધુ પંચ અક્ષરની સ્તુતી ઉચરતા,
બનું એક રૂપી તું સાથે વિચરતા,
વદે એમ દર્શન ભે જ્યોતિ જગાવે,
અરી ભાવના ભક્તીની તોજ આવે. ૭

સ્તવન.

(પશુમાં પડી એક તકરાર એ રાગ)

પ્રભુજી ! ધરશે ન દિલમાં રીશ, પ્રભુજી ૦

તું દાયકને હું માંગણ છું, માગણી તો માંગીશ;
હડીલો થઈને હઠ માંડીશ. પ્રભુજી ૦

આજ કાલ કહી કહી લલચાઓ, દીધું ન હાથથી દાન;
ફરી ફરી ફેરા ફરીને થાક્યો, તોય ન દીધું ધ્યાન;
હવે હું ઘઘરે ધરણું ઘાલીશ. પ્રભુજી ૧

મોખ નથી હમણા દેવાનું, ધમ મુખે કહેતા શું થાય;
સૂઝી વચ્ચે સોપારી આવી, એવો થયો છે ન્યાય;
છતાં નહી લીધા વિષુ જાઈશ. પ્રભુજી ૨

ના કહો તો માન રહે ના, દેતા ન ચાલે જીવ;
દાતાથી તો કંબુસ સારો, ના કહી આપે સદીવ;
જિણુંદજી ખાલી કિમ કાલીશ. પ્રભુજી ૩

ઓછું થઈ જશે એવા ભયથી, દેવા કરો છો વિચાર;
માંગ જે માંગે આપું તુજને, તે કિમ ઉચર્યા ઉચાર;
હવે તું મુજને શું આલીશ. પ્રભુજી ૪

દાયક બિરૂધ ધગીને બેઠા, કલપતરૂની જેમ;
હવે વાચકનું વાંછિત દેતા, ગૂંદા ગળો છો કેમ;
જગતપતી બિરૂધ કિમ પાલીશ. પ્રભુજી ૫

ધાર્યાથી તને ઓછું આપીશ, કાઢીશ નાંહીજ નિરાશ,
એટલું પણ નવ મુખથી જોલો, શું અમ સરશે આશ,
વહી મુજ દારિદ્ર શું ટાલીશ. પ્રભુજી ૦ ૬

તું દારિદ્ર દાવાનલ શમાવા, સમજી મેઘ સમાન;
વર્ષ વર્ષ કહેતો હું મુખથી, ધરું છું તારું ધ્યાન;
છતાં મને ક્યાં સુધી તું તારીશ. પ્રભુજી ૦ ૭

વીતરાગ પદ પામી પોતે, ભક્તને રાગી કીધ.
રાગીને શું આપે નિરાગી, હવે મેં સમજણ લીધ
મુનીશ્વર ધ્રુવજાને વારીશ. પ્રભુજી ૦ ૮

નરપતિ ચંપા નગરીના છો, વાસુપુજ્ય પરમેશ;
ચતુર વિજયનો કીંકર કહે છે, દર્શન તારું હમેશ;
મલો મુજ ઉમેદ દિલ રાખીશ. પ્રભુજી ૦ ૯

વિમલનાથ ભગવાનની લાવણી

રૂમઝૂમ કરતી નિસરી ભિલડી તપ છોડાવા ચાલીજી.
અખિયાં ખોલકર શિવજી ખેડા કોણ પુરૂષ ઘરનારી જી,
એ દેશી.

વિમલ પ્રભુના જ્ઞાન સરૂપી,
વિમલ સરોવર સંચરિયે,

પરમ આનંદ વિમલ જલ લઈને,
અંશ થકી કલિ મલ હરિયે,
ચરણ સરોજની સેવા સજિયે,
ભજિયે ગુણ મકરંદ વલિ,
ભમર રહે જયું લીન કમલમાં,
તેમાં જઈયે તેમ મળી.

વિમલ ૧

ધીરે ધીરે નિરમલ નારે,
માનસની તીરે ફરિયે;
સ્થિરતા ભાવે પદ પંક્તીમાં,
હંસ પરે મોતી ચરિયે,
આશ્રવરોધ સુશુદ્ધ ઉદકથી,
તૃષ્ણા તાપ પરિહરિયે,
લહેરો લહિયે મહાનંદ કેરી,
મોહ મગરથી દિલ ડરિયે.

વિમલ ૨

પરિશ્રમ પામેલા પંથીનો,
પંથ પરિશ્રમ જેહ હરે.
મીન પરે ત્યાં લીન રહેલા,
પ્રાણીને તે શાંત કરે,
વિષમ કષાયોના પરિતાપે,
તપવા દે ન આપ પદે,

ઉપશમ કલ્પની છાયા કરિને,
વિપદ હરિને સંપદ દે.

વિમલ૦ ૩

પાલ વિનાના આલવાલને
પોષે છે સંવર રેડી,
શસ્ત્ર પદારથ બહુ ઉપજવી,
બવાવે તોડી બેડી,
મહા દુષ્કાળો પડતા પણ જે;
પામે નહી વળી શોષ જરી,
કલ્પાંતિકનો વાયુ વાતા,
ચંચલ થાય ન એક ઘડી.

વિમલ૦ ૪

સુર નરનારી નટ ન ત્યાગે,
ઝટ ઘટ ભરે ખટ પટ છોડી;
પામે તીર તરીને તરીજ્યું,
રૂઢ્યમાં બીલે જઈ દોડી;
વિમલ પ્રભુની લાવણી ગાવે,
દર્શન વિજય પરમ ભાવે.
અંતર તાપ મિટે તેના જે,
વિમલને વિમલપણે ધ્યાવે.

વિમલ૦ ૫

સ્તવન રાગ હોરી

(ઘેર આવો વસંત વિલાસી એ દેશી)

શ્રીધર્મ નાથ ધર્મ બતાવો, મટી ભરમ મર્મ શિખાવો. શ્રીધર્મ૦
 નિજ નિજ મતને સૌ કોઈ સ્થાપે, કોઈ ન ઉથાપે ચાવો;
 ઉથાપે તો પક્ષ ન ચાલે, ક્યાંથી સત્ય તે પાવો,
 વિમુ લયનો ભર્મ ભુલાવો. શ્રીધર્મ ૧

મારું એ સાચું ઈમ જો માનું. તેહ તો ન ચાલે દાવો;
 સાચું એ મારું ઈમ જો માનું, ક્યાંથી મળે તે સુણાવો.
 લેવાને તેહ ફરમાવો. શ્રીધર્મ૦ ૨

એકાંત પક્ષમાં લક્ષ જો દઈયે, તો અમ ઉલટા ઠરાવો,
 અનેકાંત પક્ષમાં દક્ષ નથી હું, સ્યાદ્રાદ લોજ્ય ખવરાવો;
 ભુજ્યા અમને ન સુઝાવો. ધર્મ૦ ૩

સત્યાસત્યનું નિશ્ચય કરવા, મૂઠમટી છું હું આવો;
 ચુકતીવંત વચન મનાવા, સુમતી ભલી દિલ લાવો;
 મને સત્યનો ગ્રાહક બનાવો. શ્રીધર્મ૦ ૪

ધામધમમાં ધર્મ જો ધરિયે, તો તુમને કિમ કરી ગાવો;
 ચતુર વિજ્યના દર્શન કહે છે, ધર્મનો સ્વરૂપ શિખાવો;
 સુજ ઉમેદ પુરી કરાવો. શ્રીધર્મ ૫

સ્વતન રાગ સંસાર

(વિમલચલ વાસી મારા વહાલા એ દેશી)

શ્રીકૃષ્ણ જિજ્ઞાસુ બંધ તોડો, કુદંદના મારા હવે, મારા હવે
 થાઉં નિરબંધ સ્વછંદ અંગે, મુણીંદ છેદ દુઃખો સવે, છેદ
 પ્રકૃતિ સ્થિતી રસ પરદેશ એ, બંધ પડ્યા છે ચાર;
 વિત્યા કાલ અનંતા તો પણ, તૂટ્યા ન એકે લગાર. કુદંદનાં ૧
 પડદો પાડી પોળીયો બેઠો, મારી તિબેરી પાસ;
 કેવલ કમલાની મૂડીને, જોવા ન દિયે ખાસ. કુદંદનાં ૨
 વળી કલાલે કલા કરીને, મોહ્યું મારું ચીત;
 મધ પાનથી ઘેલો કરીને, છીનવીયું વ્રત વીત, કુદંદનાં ૩
 ભંડારી બૂંડો ભંડારમાંથી, દેવા દે ન દાન;
 બન્ને હાથ પડ્યા છે હેઠા, પૂરો થાઉં હેરાન. કુદંદનાં ૪
 નાથ કને કહું છું હું કથીને, પહેલા બંધની વાત;
 જ્ઞાન ને દર્શન વ્રત શકતીને, ખૂબ કરે છે ઘાત. કુદંદનાં ૫
 ત્રીશ સુધી આવર્ણુ વિધનને, મોહ મહા નાદાન,
 સિત્તર કોટા કોટી સાગર, સુધી કરે છે હેરાન. કુદંદનાં ૬
 નરક નિગોદમાં છેદન ભેદન, દુઃખ દિયે રસ બંધ;
 કર્મ રેણુથી બહુ ખરડાયો, ગુરૂ કરમી થયો વલી અંધ. કુદંદનાં ૭
 ચાર બંધથી બંધાયો છું, ભવ પિંજરમાં નાથ;
 બંધ વિનાનો તો હિજ થાઉં, જો મને દ્યો સંગાથ, કુદંદનાં ૮

વજ્રરની જે સાંકલ ટૂટે, ટૂટે કર્મનો કોટ;
દર્શન રાજ્ય સ્વીકારી લેશે, મારી તે ડોટ. કુશંદના૦ ૯

સ્તવન

(પામ્યો પામ્યો પદમણી આવો હો૦)

લાગી લાગી લગન દિલ લાગી હો,
અરનાથની લગની લાગી;
મારી ભાગ્યદશા આજ જાગી હો,
અરનાથની લગની લાગી,
મનથી તમામ મેં મમતાત્યાગી,
કંચ કામની ને કરી આધી,
ભવની બ્રાંતી ભાંગી હો. અરનાથની૦ ૧

તુષ્ણા નદીને હું ગયો પલાંગી,
મોહની ચુંદડીને વાડમાં ટાંગી,
દેષને મારી ડાંગી હો. અરનાથની૦ ૨

અરજન ઈન્દ્રનો થયો છું રાગી,
રાગ ગીરી તું જાને ભાગી,
તને વજ્ર જાશે વાગી હો. અરનાથની ૩

થયો છું નિરમોહી નિરાગી,
જીવું છું ભકતીની ભીક્ષા માંગી,
ભૂખ ભાંગે છે સુભાગી હો. અરનાથનીં ૪

બાંધી મેં પ્રભુની આજ્ઞાપાગી,
થાઉ નહીં હવે ક્યાંઈ સરાગી.
દર્શનની ઉમેદ જાગી હો. અરનાથનીં ૫

ગાહુંલી.

(પંજાબ દેશમાં વિહાર કરતી વખતે બોલવાની.)

(હોપિયુ પંખીયડા નારી ગુણાવળી તામજે. અદેશી)

હો સદ ગુરૂવરજી, સંઘ સકલ કહે આજ્ઞે,
તુમ ચરણોમાં જોડી દોચે હાથનેરે લોલ,
હો સદ ગુરૂવરજી, વીત્યું છે ચોમાસજે,
કેમ ઉદાસ પણું થયું છે આપનેરે લોલ, ૧
હો સદ ગુરૂવરજી, જાણ્યું છે અમે હેતુ જો,
વિચરવા મન કીધું દૂર દેશાંતરેરે લોલ.
હો સદ ગુરૂવરજી, કયું ચોમાસું સારું જો,
લાભ ઘણો દીધો છે, અમને પુરતોરે લોલ ૨

- હો સદ ગુરૂવરજી, મૌન ઇચ્છારસ આંહી ને,
કીધા વિના નહી જાશે એ અમ વિનંતી રે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી, કર્યો છે જે ઉપકાર ને;
તેહ ભુલાશે નહીય ગુરૂજી અમ વતીરે લોલ. ૩
- હો સદ ગુરૂવરજી, કાઠીયાવાડ આ દેશ ને,
કેમ ગમ્યો ન તુમને ભૂમી છે લલી રે લોલ;
- હો સદ ગુરૂવરજી, આ ભુમીને છોડીને,
દેશ પંજાબ તણી ભૂમિ કમ સાલરીરે લોલ. ૪
- હો સદ ગુરૂવરજી, સોરઠના આ લોકને,
તેહની સંગત કેમ ગમી ન આપને રે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી, પંજાબી જે લોકને,
સાંભરીયા છે મનમાં મુનિવર આપને રે લોલ. ૫
- હો સદ ગુરૂવરજી, અમને કોણ આધારને,
આપ વિના કુણુ જૂઝવશે લોકો ભણી રે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી, જોલાંતાં મુખ જોલને,
કૂલ ઝરે છે વાણી તો મીઠી ઘણી રે લોલ. ૬
- હો સદ ગુરૂવરજી, કોણુ કરશે ઉપકારને,
દઇ ઉપદેશ મનોહરડો યુક્તિ વડેરે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી, કોણુ દેશે પરછખાણને,
આંખીલ ને ઉપવાસનું નિત દિન ચડેરે લોલ. ૭

- હો સદ ગુરૂવરજી, કોણુ દેશે અમ ઘેરજો,
ઉત્તમ ધર્મલાભ સદા જિલતે મુખે રે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી. સાંભડીને અમ અરજજો,
દેવા લાભ હવ કોણુ આંગણુ આવશે રે લોલ. ૮
- હો સદ ગુરૂવરજી, પુછશું કયાં અમે પ્રશ્ન જો,
મધુર વચનથી ઉત્તર કોણુ હવે આપશે રે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી, ઝીણી તત્વની વાત જો.
આપ વિણુ તે કાને કોણુ સંભલાવશે રે લોલ. ૯
- હો સદ ગુરૂવરજી, દેશું કયાં અમે દાનજો,
આપ સરીખા પાત્ર ગુરૂ ક્યારે મલે રે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી નાની મોટી ભૂલજો,
શિખામણુ દેને તે કોણુ હવે કાઢશે રે લોલ. ૧૦
- હો સદ ગુરૂવરજી, મુંહ રૂપાલી મુહપત્તીજો,
અમુલક દંડો હાથ જગલ આંધા ભલેરે લોલ,
- હો સદ ગુરૂવરજી, ત્રપણી પાત્રા ખાંહેજો,
અંગે સાદા કપડા ખાંહે કાંખડીરે લોલ. ૧૧
- હો સદ ગુરૂવરજી, એવો સુંદર વેશ જો,
સાધુનો ધારીને અતિશય શોભતા રે લોલ,

હો સદ ગુરૂવરજી, આંગણીયું અમ આજને,
કોણ દિપાવશે ઉભા રહીને મલપતા રે લોલ. ૧૨

હો સદ ગુરૂવરજી, ગુરૂ વિરહ ન ખમાય જો,
પણ સાધુ તો પાણી જિમ વહેતા ભલા રે લોલ,

હો સદ ગુરૂવરજી. કિમ કરશે બહુ પંથ જો,
વિચરંતા વળી અંગે લાગશે થાકવા રે લોલ. ૧૩

હો સદ ગુરૂવરજી, સહેલી પડશે ટાઢજો,
વળી મારગ છે વિકટ ઘણો મારવાડનો રે લોલ,

હો સદ ગુરૂવરજી. થોડા દિવસ ખમો આંહી જો,
હમણાતો ચમકારો છે બહુ ટાઢનો રે લોલ ૧૪

હો સદ ગુરૂવરજી, કરશે નાંહી તાકીદ જો,
હમણા તો છે કામ ઘણા અંહી ધર્મના રે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, જો કરશે ઉતાવલ જો,
તો અમે બોલશું બોલ મનોહર મર્મના રે લોલ ૧૫

હો સદ ગુરૂવરજી, પંજળના મિષ્ટાન્ન જો,
તેમાં લાગી લાગે છે લાલચ ખરી રે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, ન ગમી તમને કેમ જો,
સારિ અમારા દેશ તણી આ બાજરી રે લોલ. ૧૬

હો સદ ગુરૂવરજી, લાગ્યું છે પાણી ઠીક ને,
દેશપંતળ તણું તમને સારું ઘણુંરે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, ગારીયાધર મોઝાર ને,
કેમ ગમ્યું ન પાણી રાજ કુવાતણુંરે લોલ. ૧૭

હો સદ ગુરૂવરજી, ત્યાંની ભક્તી શ્રેષ્ઠ ને,
લાગી છે તમને ચિત્તમાં અંહીથી ઘણીરે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, શું આવી અમ ખામી ને,
કેમ ગમી ન ભક્તી રૂઠી અમતણીરે લોલ. ૧૮

હો સદ ગુરૂવરજી, શું રીસાણા આપ ને,
શું ન વહોરવ્યા પાત્રા કાંબલ પુસ્તકોરે લોલ,

હો સદ ગુરૂવરજી, ને નેમએ છે શિષ્ય ને,
તો તુમને વહોરાવ્યા 'દલસુખભાઈ', નેરે લોલ ૧૯

હો સદ ગુરૂવરજી, શું મોઢ્યા છે ત્યાંય ને,
એવો કેવો મોટો દેશ પંતળ છેરે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, ઉત્તમ ધરમી દેશ ને,
ઠાઠીયાવાડતો બીજે નહીં મલશે પછીરે લોલ. ૨૦

હો સદ ગુરૂવરજી, અમૃતસર ત્યાં શહેર ને,
નેવાની મરજી લાગે છે ખરીરે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, પણ આ ધરમી ગામ ને,
ચોમાસાને લાયક મલશે નાંહી ફરીરે લોલ. ૨૧

હો સદ ગુરૂવરજી, શું કહિયે વિશેષ ને,
તેમ કરો શુભ જેમ તમારું મન કહેરે લોલ,

હો સદ ગુરૂવરજી, નિઃસ્નેહીશું સ્નેહ ને,
માંગ્યા ઘરેણા મેહ મેમાન નાંહીરે લોલ, ૨૨

હો સદ ગુરૂવરજી, નેરે ન રહેવાય ને,
હાથીતો કાંને જાણ્યો રહેતો નથીરે લોલ,

હો સદ ગુરૂવરજી. લલે કરો વીહાર ને,
મારગમાં શુકનો શુભ પુનર્થારે લોલ, ૨૩

હો સદ ગુરૂવરજી, પાવો સંયમ શ્રેષ્ઠ ને,
વિધન ન આવો કોઈ સયમ સાધતારે લોલ,

હો સદ ગુરૂવરજી, વિચરોદ્દેશ વિદેશ ને,
ઉપકારો કરતા રહેશે અવની તલેરે લોલ, ૨૪

હો સદ ગુરૂવરજી, હણને માહને રાગને,
ઉજવલ કિરતી જગમાં જૂળ ફેલાવનેરે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, દેને વીઘા દાન ને,
પશુઓને માનવની ઓળે લાવશેરે, લોલ ૨૫

હો સદ ગુરુવરજી, જગત વિષે વિખ્યાત જો,
આદરમાન અનેક વિધે બહુ પામજોરે લોલ.

હો સદ ગુરુવરજી, ચેલાના પરિવાર જો,
ખૂબ વધારી વડતરૂની જિમ વાધજોરે, લોલ ૨૬

હો સદ ગુરુવરજી ભવિજનને હિતકાર જો,
મોટી પદવી લઈને, સરસ દીપાવશોરે લોલ.

હો સદ ગુરુવરજી, દછ ઉપદેશ અમોઘજો,
રાય રાણાને જૈન ધરમી બનાવશોરે લોલ. ૨૭

હો સદ ગુરુવરજી, અમ કેરા અપરાધ જો,
કરશો માફ અમેતો અવગુણથી ભર્યારે લોલ.

હો સદ ગુરુવરજી, અમને કરશો યાદ જો,
જો જાઓ આઘા કરતા વિહારનેરે લોલ. ૨૮

હો સદ ગુરુવરજી, અમ જેવા તો અનેક જો,
તમને પગલે પગલે જાતા પૂજશેરે લોલ.

હો સદ ગુરુવરજી. પણ અમને તમે એક જો,
પણ અમને તમે દીલથી કહી ન વિસારશેરે લોલ ૨૯

હો સદ ગુરૂવરજી દર્શન તો ફરી વાર જો,
દેશો વેલા દીલમાં કરજી લાવીનેરે લોલ.

હો સદ ગુરૂવરજી, દ્યો વંદણા અવધાર જો,
અંપકલાલ કહે કરજોડી આપનેરે લોલ. ૩૦

